



Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Educació i Universitat
Direcció General de Planificació,
Ordenació i Centres

PRIMERA LLENGUA ESTRANGERA (ESO)

Finalitat de l'assignatura

La Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la millora de la qualitat educativa (LOMCE), assenyala en el punt XII del preàmbul que el domini d'una o més llengües estrangeres s'ha convertit en una prioritat en l'educació com a conseqüència del procés de globalització en què vivim, alhora que es mostra com un dels principals reptes del nostre sistema educatiu. La Unió Europea fixa el foment del plurilingüisme com un objectiu irrenunciable per a la construcció d'un projecte europeu.

En un món en contínua expansió comunicativa, per mitjà de l'extraordinari desenvolupament de les tecnologies de la informació i la comunicació, en una societat cada vegada més interconnectada, on els intercanvis globals i la mobilitat dels ciutadans augmenten vertiginosament, és fonamental que els estudiants tinguin un perfil no tan sols bilingüe, sinó també plurilingüe. Aquesta prioritat és especialment rellevant en un arxipèlag tan cosmopolita com les Illes Balears, visitat anualment per milions de turistes d'arreu del món. Les llengües estrangeres ja no vénen sols de fora. L'important nombre de residents d'altres països i turistes ha estimulat la proliferació de mitjans de comunicació i ha ofert una visió del món des de les Illes Balears en llengües estrangeres.

La riquesa de les empremtes culturals del nostre passat ens ajuda a entendre millor la nostra identitat actual. La nostra llengua i cultura autòctones han de continuar desenvolupant-se per la interacció amb les altres sense perdre els trets fonamentals. El domini de les dues llengües romàniques cooficials dels habitants de les Illes Balears suposa un gran avantatge envers l'adquisició d'altres llengües, tant des del punt de vista lingüístic com de flexibilització d'estructura mental.

La llengua, a més de vehicle del pensament humà i eina d'aprenentatge, s'utilitza habitualment amb una finalitat comunicativa, per expressar un determinat missatge al nostre interlocutor, per fer o acompanyar accions. Per aquest motiu el currículum bàsic incorpora l'enfocament orientat a l'acció recollit en el Marc europeu comú de referència per a les llengües (MECR), que defineix el que els estudiants hauran de ser capaços de fer amb la llengua estrangera en diversos contextos comunicatius reals en funció del seu perfil i depenent de les diferents etapes educatives. A més a més, és



cabdal per al desenvolupament personal dels estudiants i també com a recurs per augmentar les possibilitats d'assolir els seus objectius culturals, laborals i professionals.

L'adquisició de llengües estrangeres afavoreix una visió oberta i positiva de les relacions amb els altres, visió que contribueix a fomentar actituds de valoració i respecte envers altres llengües i cultures, envers altres individus amb usos, valors i creences diferents dels propis. L'aprofundiment dins les llengües estrangeres ens ajuda a millorar la nostra perspectiva i contribueix a apreciar el caràcter relatiu de costums, pràctiques i idees, circumstància que s'ha d'entendre com una oportunitat única d'enriquiment mutu i d'evitació o resolució de conflictes interculturals de manera satisfactòria per a totes les parts. Les competències socials i cíviques, i la consciència i l'expressió culturals, tant les circumscrites als entorns més immediats com les pròpies d'àmbits cada vegada més amplis d'actuació, formen així part de les habilitats que comprèn una competència intercultural integrada a l'aprenentatge de llengües estrangeres.

Estructura del currículum

El currículum de primera llengua estrangera de l'educació secundària obligatòria es presenta organitzat en quatre blocs que detallen les característiques específiques del procés d'ensenyament-aprenentatge de la matèria:

Bloc 1. Comprensió de textos orals.

Bloc 2. Producció de textos orals: expressió i interacció.

Bloc 3. Comprensió de textos escrits.

Bloc 4. Producció de textos orals: expressió i interacció.

Cada bloc està dividit en tres apartats: continguts, criteris d'avaluació i estàndards d'aprenentatge avaluable.

A continuació dels quatre blocs es detallen els continguts sintacticodiscursius per idiomes (alemany, francès, anglès, italià i portuguès).



En l'exercici de l'autonomia de centre, correspon al departament didàctic distribuir els continguts entre els diferents cursos del primer cicle de l'educació secundària obligatòria.

Orientacions metodològiques

Mètodes i propostes didàctiques

Entenem per *metodologia* el conjunt d'estratègies, procediments i accions organitzats i planificats pels professors de forma conscient i reflexiva, amb la finalitat de possibilitar l'aprenentatge i l'assoliment dels objectius plantejats, de manera que els alumnes adquireixin els coneixements, les destreses i les habilitats lingüístiques, sociolingüístiques i pragmàtiques, i també la capacitat d'aplicar-les de manera conjunta per produir i processar textos orals i escrits adequats als contextos d'actuació.

En l'etapa de l'educació secundària obligatòria, en sinergia amb l'estil d'aprenentatge iniciat en les etapes anteriors, no es pot deixar de banda l'enfocament comunicatiu i eminentment pràctic de l'ensenyament d'aquesta matèria. En l'equació de l'aprenentatge i adquisició d'una llengua estrangera intervenen moltes variables: dimensions del grup, diversitat de nivells, ritmes i estils d'aprenentatge, motivació, recursos, etc. Les interaccions entre els membres del grup classe han de ser fonamentalment comunicatives, significatives, autèntiques, motivadores i que estimulin l'expressió oral. Atesa la importància atorgada pel MECR a la finalitat real i pràctica d'aquesta matèria, l'aprenentatge basat en tasques resulta especialment rellevant. En el procés de desenvolupament de la tasca programada la capacitat comunicativa de l'aprenent es desprèn de forma natural de les activitats implícites en la resolució dels problemes presentats i la posterior anàlisi i reflexió. A fi que l'aprenentatge sigui significatiu i tenguí efectes a llarg termini, aquestes activitats han de ser competencials, assequibles i estimulants per a cada grup dependent de les seves característiques.

Considerant els objectius finals de proporcionar als aprenents les eines necessàries per saber escoltar, parlar, conversar, llegir i escriure en la llengua objecte d'aprenentatge, és palesa la necessitat de fomentar que les interaccions lingüístiques que acompanyaran aquest procés siguin en la llengua estrangera. En aquest sentit el



professor és el model lingüístic de referència tant des del punt de vista tècnic com actitudinal. És primordial que el docent s'expressi en la llengua meta sempre que sigui possible i que encoratgi els alumnes i els doni suport en l'ús progressiu de la llengua estrangera. La comunicació s'ha de prioritzar sobre la precisió en els primers nivells de coneixement, per contribuir a desenvolupar en els alumnes la capacitat d'expressar-se adequadament en públic amb estratègies pròpies d'aquest context comunicatiu. La motivació és un factor essencial en la consecució d'aquest objectiu; és convenient aprofitar-la, evitant interrompre el procés comunicatiu tot i la desviació temporal dels objectius programats o l'excessiva presència d'errors. Aquests han de ser tractats, en el moment adequat, com una oportunitat d'aprenentatge necessària per reflexionar i aprendre.

Tot i prioritzar un enfocament metodològic comunicatiu, la varietat de situacions i estils d'aprenentatge fa convenient considerar un enfocament eclèctic que aprofiti els avantatges de cada metodologia en la proporció adequada.

Recursos didàctics

Qualsevol material pot ser susceptible de constituir un recurs didàctic sempre que sigui emprat amb finalitat educativa. Per atendre els diferents estils d'aprenentatge i fer les activitats més motivadores, el docent ha d'oferir la més àmplia varietat de fonts i recursos que tengui a l'abast. Aquests han de ser el més autèntics possible i semblar-se als que els alumnes usarien en la seva pròpia llengua.

Distribució espai-temps. Tipologia d'agrupaments

La disposició de l'aula ha d'afavorir la comunicació i el desenvolupament d'activitats cooperatives evitant limitar-se a la disposició tradicional i ha d'incloure la utilització d'espais alternatius tant dins com fora del centre.

Dins el grup classe hi trobam una gran heterogeneïtat de perfils i estils d'aprenentatge. Per poder atendre millor les necessitats educatives dels alumnes de llengües estrangeres, es poden fer subagrupacions en parelles o petits grups en funció de les característiques de les tasques proposades, dels objectius didàctics i del perfil dels alumnes. Els agrupaments han d'afavorir el seu desenvolupament acadèmic, i també la seva integració social en el grup classe creant un entorn de



treball relaxat. A fi que l'aprenentatge sigui més profitós i motivador, s'ha de programar una àmplia varietat de tasques distribuïdes temporalment d'acord amb una estructura i planificació prèvia susceptible de ser modificada dependent del desenvolupament de la sessió.

Tractament disciplinari

Els professors de llengua estrangera poden exercir un paper rellevant en l'elaboració i l'aplicació del projecte lingüístic de centre. S'ha d'acordar un model metodològic, curricular i organitzatiu amb l'assessor lingüístic d'aquest programa i els professors de disciplines no lingüístiques establint plans d'actuació, fent una adequada seqüenciació de continguts, introduint programes d'enriquiment curricular i reforçant tècniques diverses com el resum, la bastida, la reformulació, la comparació, la descripció, l'exposició oral o l'exemplificació, que són essencials per al desenvolupament de les matèries no lingüístiques. La llengua estrangera es converteix en una llengua instrumental, vehicular i d'aprenentatge. És de vital importància el treball interdisciplinari i la coordinació amb l'equip docent per dur a terme la programació conjunta de projectes que compreguin objectius comuns de les diferents àrees d'aprenentatge, com per exemple l'aprenentatge integrat de continguts i llengües estrangeres (AICLE), i el desenvolupament i l'avaluació competencial en els alumnes. Així mateix, hi ha la possibilitat de treballar en col·laboració amb altres centres i institucions educatives i culturals estrangeres gràcies a plataformes i programes europeus.

Avaluació

L'avaluació ha de formar part integral del procés d'ensenyament-aprenentatge. Per ser vàlida i justa, s'ha de basar en instruments el més variats possible i procediments d'avaluació formal i informal, com ara observacions sistemàtiques de la feina dels alumnes, rúbriques, presentacions orals, proves objectives orals i escrites, portafolis europeu de llengües, etc. S'ha d'avaluar tant el procés com el resultat tenint en compte el punt de partida de l'alumne i el seu progrés. Les activitats d'avaluació han de ser coherents amb les treballades prèviament a l'aula tan en contingut com en format. Els alumnes han de conèixer la forma i els criteris d'avaluació des de bon principi, aquests han de ser clars, i han d'especificar els criteris de qualificació i promoció.



Els professors han de dur a terme una pràctica docent flexible i reflexiva i una avaluació contínua i constant de les capacitats, les habilitats, les actituds i l'assoliment dels objectius plantejats durant el desenvolupament de les tasques d'aprenentatge. Aquesta retroalimentació condiciona les actuacions i planificacions d'actuacions posteriors. La reflexió sobre aquest procés per part d'ambdós protagonistes és en realitat una finalitat en si mateixa que ha de permetre a l'alumne desenvolupar la competència de l'aprenentatge autònom al llarg de la vida i als professors plantejar-se la idoneïtat de la seva presa de decisions. Els alumnes han de participar activament en l'avaluació del propi aprenentatge fent ús d'estratègies com l'autoavaluació i la coavaluació i considerant els errors com a oportunitats necessàries per avançar.

El paper dels docents

El docent assumeix el paper de facilitador, orientador i promotor del desenvolupament competencial dels alumnes dissenyant activitats comunicatives mitjançant pràctiques de treball individual i cooperatiu, aplicant mesures de flexibilització i mecanismes de reforç i ampliació. Conseqüentment, el docent facilita l'aprenentatge de l'alumne i el guia en el seu camí cap a l'aprenentatge autònom. Per poder respondre a les necessitats dels alumnes de llengua estrangera, el docent ha de tenir una actitud flexible, la programació de les activitats ha d'estar sempre oberta a mutacions, lleugeres o radicals. La llengua estrangera ha de ser la llengua vehicular. La pràctica docent només s'entén si els professors utilitzen la llengua objecte d'estudi des del primer moment, impartint sempre la matèria en llengua estrangera. És primordial una exposició continuada a la llengua oral perquè els alumnes adquireixin una correcta pronunciació, entonació i accentuació, i també un repertori lèxic, estructures i fórmules d'ús diari a partir de les quals poder expressar les seves vivències personals i necessitats immediates, que afavoreixin d'aquesta manera un aprenentatge significatiu.

Participació de les famílies

La implicació i la participació activa de les famílies en l'aprenentatge de les llengües estrangeres és fonamental per a l'èxit del procés d'aprenentatge integral dels alumnes. S'ha demostrat la relació entre el grau d'implicació de les famílies i l'èxit



dels alumnes en l'assoliment dels seus objectius acadèmics i la seva posterior integració social i professional.

Contribució de l'assignatura al desenvolupament de les competències

Les activitats de recepció, producció i interacció orals i escrites que conformen els estàndards d'aprenentatge en el currículum bàsic integren tant les diverses competències comunicatives específiques com les competències clau generals corresponents a cada etapa.

L'adquisició d'una llengua estrangera, en les seves diferents modalitats, contribueix en primer lloc, i de manera fonamental, al desenvolupament de la competència en comunicació lingüística, no tan sols en la llengua meta, sinó també en la llengua primera. La reflexió conscient i el desenvolupament sistemàtic de competències variades que comporta l'aprenentatge de llengües estrangeres s'estén a la llengua primera a fi de millorar les competències en aquesta per comprendre, expressar-se, interactuar i articular pensaments i sentiments sobre un mateix, l'altre i l'entorn mental i físic en el qual s'actua.

La principal eina d'accés a l'aprenentatge de nous coneixements en la majoria d'àrees és la llengua. És precisament per aquest motiu que en el procés mateix d'aprenentatge de nous coneixements es desenvolupa una altra competència bàsica que ha de servir per continuar aprenent al llarg de la vida, aprendre a aprendre. Conseqüentment, el currículum incideix en el caràcter procedimental de tots els seus elements constituents. Els continguts necessaris per assolir els estàndards d'aprenentatge, el grau d'adquisició del quals es valora aplicant els criteris d'avaluació descrits com a accions, són considerats continguts competencials; això és, tot allò que l'estudiant ha de saber de forma simultània, saber utilitzar i saber incorporar al seu perfil de competències. El currículum ajuda els alumnes a desenvolupar la capacitat d'aprendre a aprendre, començant per establir de manera transparent i coherent els objectius o resultats pretesos, que han de fer els estudiants com a parlants de la llengua estrangera mitjançant el seu ús; determinant el que necessiten aprendre per assolir aquests objectius, i indicant les estratègies que poden aplicar per aconseguir-ho mitjançant una profunda reflexió sobre el propi procés d'aprenentatge a fi de treure'n les conclusions oportunes respecte a quin és el tipus d'estratègia d'aprenentatge més adient per a cadascú. El primer pas per a un



eficaç aprenentatge autònom que continuï al llarg de la vida és marcar-se objectius diversos segons les necessitats de desenvolupament del perfil personal i anar-los modificant en funció dels resultats obtinguts amb la reflexió sobre l'aprenentatge.

L'aprenentatge de la primera llengua estrangera pot contribuir notablement al cultiu de la competència matemàtica potenciant la capacitat per produir i interpretar informacions sobre aspectes quantitius i espacials de la realitat i per resoldre problemes relacionats amb la vida quotidiana i laboral. D'altra banda, atès l'alt nombre de publicacions científiques fetes en llengües estrangeres, el seu estudi també proporciona un apropament al món físic immediat i una interacció responsable amb aquest, i contribueix així al treball de les competències bàsiques en ciència i tecnologia que promouen el desenvolupament del pensament científic expandint l'accés a dades, procediments i tècniques d'investigació, i també la capacitat de l'individu per identificar, plantejar i resoldre situacions de la vida quotidiana.

Els mitjans tecnològics són actualment els canals principals de transmissió lingüística. Les tecnologies de la informació i la comunicació ofereixen la possibilitat de comunicar-se en temps real amb altres persones de qualsevol part del món i també faciliten l'accés senzill i immediat a un flux d'informació més gran. Aquests mitjans estan recollits en el currículum com a suports naturals dels textos orals o escrits que l'estudiant haurà de produir, comprendre i processar, per la qual cosa la competència digital forma part substancial de la competència en comunicació lingüística.

L'aprenentatge de llengües estrangeres suposa necessàriament una actitud oberta envers els altres; els nous coneixements i actituds han de desenvolupar l'habilitat per comprendre la realitat social del món plural on vivim i per exercir una ciutadania democràtica, segura de si mateixa però alhora íntegra, solidària, responsable i honesta. En la competència social i cívica són cabdals l'habilitat per interactuar eficaçment en l'àmbit públic, manifestar solidaritat i interès pels problemes de la comunitat, el respecte als drets humans i la comprensió i l'acceptació de les diferències de tota casta presents al món. El caràcter relatiu dels costums, les pràctiques i les idees és una circumstància que s'ha d'entendre com una oportunitat d'enriquiment mutu i d'evitació o resolució de conflictes de manera satisfactòria per a totes les parts. Les competències socials i cíviques, i la consciència i l'expressió



culturals, tant les circumscrites als entorns més immediats com les pròpies d'àmbits cada vegada més amplis d'actuació, formen part així de les habilitats que comprèn una competència intercultural integrada en l'aprenentatge d'aquesta matèria.

Les llengües estrangeres són ara més que mai, i especialment a les Illes Balears, la porta a un món d'interessants possibilitats en el terreny laboral i professional, i el currículum pretén fomentar l'emprenedoria com a actitud davant la vida incorporant activitats concretes en les quals l'estudiant aprèn a ser crític, creatiu i compromès també en aquests contextos. L'articulació clara i convincent de pensaments i idees i la capacitat d'assumir riscos, juntament amb la gestió adequada de la interacció i l'estímul que suposa comunicar-se en altres llengües per enfrontar nous reptes o resoldre problemes en escenaris complexos, són fonamentals en el desenvolupament de l'esperit emprenedor.

L'enfocament orientat a l'acció adoptat en el currículum bàsic es concentra en l'estudiant, que és qui aprèn, construeix les seves competències i les utilitza, tant per dur a terme les tasques d'aprenentatge a l'aula com les que requereix la comunicació real. Per tant, la primera llengua estrangera contribueix decisivament al desenvolupament de destreses essencials del sentit de la iniciativa, en especial pel que fa a les activitats d'expressió i interacció oral i escrita, en les quals, des de la seva mateixa planificació, els alumnes han de prendre decisions sobre què dir i com fer-ho, a través de quin canal i amb quins mitjans, en quines circumstàncies i depenent de quines expectatives i reaccions dels interlocutors o corresponsals, tot això a fi de complir el propòsit comunicatiu que es persegueix amb el major grau possible d'èxit. La tria i l'aplicació conscient de les estratègies de comunicació, d'organització del discurs, de control sobre la seva execució preparen els estudiants per assumir les seves responsabilitats, trobar seguretat en les pròpies capacitats, reforçar la seva identitat i regular el seu comportament. Aquesta competència fa referència a la transformació d'idees en actes, la qual cosa implica copsar la realitat, optar amb criteri propi i fer-se responsable de la presa de decisió, tant en l'àmbit personal com també social o laboral.

L'aprenentatge de la llengua estrangera col·labora en el desenvolupament de la competència de consciència i expressions culturals emprant models lingüístics que contenguin produccions amb un component cultural al mateix temps que permet valorar la llibertat d'expressió, el dret a la diversitat i la importància del diàleg



intercultural. Es tracta d'una competència que facilita tant expressar-se i comunicar-se com percebre, comprendre i enriquir-se amb diferents realitats i produccions del món de l'art i de la cultura i considerar-les part del patrimoni cultural dels pobles.

Objectius específics

L'ensenyament de la llengua estrangera en aquesta etapa té els objectius següents:

1. Escoltar i comprendre informació general i específica de textos orals en situacions comunicatives variades.
2. Expressar-se oralment en situacions de comunicació habituals i desenvolupar destreses comunicatives, dins i fora de l'aula, de forma eficaç, adequada i amb un cert nivell d'autonomia i correcció, al mateix temps que utilitzar eines que ajudin a la correcta interacció amb els altres.
3. Llegir de forma comprensiva i autònoma textos diversos i ser capaç d'extreure'n informació general i específica, i també utilitzar la lectura com a font d'informació, d'enriquiment personal i de coneixement d'altres cultures.
4. Escriure de forma eficaç textos senzills amb finalitats diverses sobre diferents temes i amb recursos adequats de cohesió i coherència.
5. Utilitzar de forma reflexiva i correcta els elements bàsics de la llengua (fonètica, lèxic, estructures i funcions) en diversos contextos de comunicació oral i escrita.
6. Adquirir una dinàmica de grup que faciliti la cooperació entre els alumnes en la realització de tasques d'aprenentatge emprant sempre la llengua estrangera vehicular dins l'aula.
7. Desenvolupar l'autonomia en l'aprenentatge, reflexionar sobre aquest procés i transferir els coneixements adquirits en la llengua primera o en altres llengües a l'estudi de la llengua estrangera.
8. Fomentar l'esperit de recerca i autonomia personal utilitzant els recursos didàctics a l'abast, com ara Internet, materials multimèdia, llibres de consulta, etc.
9. Reflexionar sobre el funcionament de la llengua estrangera i apreciar-la com a instrument d'accés a la informació i com a eina d'aprenentatge de continguts diversos.
10. Fomentar el respecte, la gestió de les emocions i la solidaritat mitjançant la llengua estrangera.



11. Valorar la llengua estrangera i les llengües en general com a mitjans de comunicació i entesa entre persones de procedències, llengües i cultures diverses evitant qualsevol tipus de discriminació.

12. Adquirir seguretat i confiança en l'ús de la llengua estrangera i en relació amb la pròpia capacitat d'aprenentatge.

Continguts, criteris d'avaluació i estàndards d'aprenentatge avaluable

Primer cicle

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.



– Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Identificar la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals breus i ben estructurats, transmesos de viva veu, o per mitjans tècnics i articulats a velocitat lenta o mitjana, en un registre formal, informal o neutre, i que versin sobre assumptes quotidians en situacions habituals o sobre temes generals o del propi camp d'interès en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es puguin tornar a escoltar el que s'ha dit.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals o els detalls rellevants del text.

Conèixer i utilitzar per comprendre el text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure), condicions de vida (entorn, estructura social), relacions interpersonals (entre homes i dones, a la feina, al centre educatiu, a les institucions), comportament (gests, expressions facials, ús de la veu, contacte visual) i convencions socials (costums, tradicions).

Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització textual (introducció del tema, desenvolupament i canvi temàtic, i tancament textual).

Aplicar a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, i també els seus significats associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment).

Reconèixer lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i inferir del context i



del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions d'ús menys freqüent o més específic.

Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i reconèixer els significats i les intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Capta els punts principals i detalls rellevants d'indicacions, anuncis, missatges i comunicats breus i articulats de manera lenta i clara (p. ex., canvi de porta d'embarcament en un aeroport, informació sobre activitats en un campament d'estiu, o al contestador automàtic d'un cinema), sempre que les condicions acústiques siguin bones i el so no estigui distorsionat.

2. Entén l'essencial del que se li diu en transaccions i gestions quotidianes i estructurades (p. ex., a hotels, botigues, albergs, restaurants, centres de lleure, d'estudis o feina).

3. Identifica el sentit general i els punts principals d'una conversa formal o informal entre dos o més interlocutors que té lloc en presència seva, quan el tema li resulta conegut i el discurs està articulat amb claredat, a velocitat mitjana i en una varietat estàndard de la llengua.

4. Comprèn, en una conversa informal en què participa, descripcions, narracions, punts de vista i opinions sobre assumptes pràctics de la vida diària i sobre temes del seu interès, quan se li parla amb claredat, a poc a poc i directament i si l'interlocutor està disposat a repetir o reformular el que s'ha dit.

5. Comprèn, en una conversa formal, o entrevista (p. ex., en centres d'estudis o de feina) en la qual participa què se li demana sobre assumptes personals, educatius, ocupacionals o del seu interès, i també comentaris senzills i predictibles relacionats amb aquests, sempre que pugui demanar que se li repeteixi, aclareixi o elabori alguna cosa del que se li ha dit.

6. Distingeix, amb el suport de la imatge, les idees principals i informació rellevant en presentacions sobre temes educatius, ocupacionals o del seu interès (p. ex., sobre un tema curricular, o una xerrada per organitzar la feina en equip).

7. Identifica la informació essencial de programes de televisió sobre assumptes quotidians o del seu interès articulats amb lentitud i claredat (p. ex., notícies, documentals o entrevistes), quan les imatges ajuden a la comprensió.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:



Planificació

- Concebre el missatge amb claredat, distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i l'estructura de discurs adequats a cada cas.

Execució

- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se, si escau, als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics

- Modificar paraules de significat semblant.
- Definir o parafrasejar un terme o expressió.

Paralingüístics i paratextuals

- Demanar ajuda.
- Assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixen el significat.
- Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).
- Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.



- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

Criteris d'avaluació

Produir textos breus i comprensibles, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre neutre o informal, amb un llenguatge senzill, en els quals es dóna, se sol·licita i s'intercanvia informació sobre temes d'importància en la vida quotidiana i assumptes coneguts o d'interès personal, educatiu o ocupacional, i es justifiquen breument els motius de determinades accions i plans, encara que de vegades hi hagi interrupcions o vacil·lacions, resultin evidents les pauses i la reformulació per organitzar el discurs i seleccionar expressions i estructures, i l'interlocutor hagi de sol·licitar de vegades que se li repeteixi el que s'ha dit.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus i d'estructura simple i clara, utilitzant, entre altres, procediments com l'adaptació del missatge a patrons de la primera llengua o altres, o l'ús d'elements lèxics aproximats si no es disposa d'altres de més precisos. Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a estructures socials, relacions interpersonals, patrons d'actuació, comportament i convencions socials, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més importants en els contextos respectius.

Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més comuns de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més freqüent per organitzar el text de manera senzilla amb prou cohesió interna i coherència respecte del context de comunicació.

Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús habitual,



i emprar per comunicar-se mecanismes senzills prou ajustats al context i a la intenció comunicativa (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors conversacionals freqüents).

Conèixer i utilitzar un repertori lèxic oral suficient per comunicar informació, opinions i punts de vista breus, simples i directes en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents calgui adaptar el missatge.

Pronunciar i entonar de manera clara i intel·ligible, encara que de vegades resulti evident l'accent estranger, o es cometin errors de pronunciació esporàdics sempre que no interrompin la comunicació, i els interlocutors hagin de sol·licitar repeticions de tant en tant.

Emprar frases curtes, grups de paraules i fórmules per comunicar-se de manera suficient en breus intercanvis en situacions habituals i quotidianes, interrompent en ocasions el discurs per cercar expressions, articular paraules menys freqüents i reparar la comunicació en situacions menys comunes.

Interactuar de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gests simples per prendre o cedir el torn de paraula, encara que es depengui en gran manera de l'actuació de l'interlocutor.

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Fa presentacions breus i assajades, ben estructurades i amb suport visual (p. ex., transparències o PowerPoint), sobre aspectes concrets de temes del seu interès o relacionats amb els seus estudis o ocupació, i respon a preguntes breus i senzilles dels oients sobre el contingut d'aquestes.

2. Se'n desfà correctament en gestions i transaccions quotidianes, com ara els viatges, l'allotjament, el transport, les compres i el lleure, seguint normes de cortesia bàsiques (salutació i tractament).

3. Participa en converses informals cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, en les quals estableix contacte social, intercanvia informació i expressa opinions i punts de vista, fa invitacions i oferiments, demana i ofereix coses, demana i dona indicacions o instruccions, o discuteix les passes que cal seguir per fer una activitat conjunta.

4. Pren part en una conversa formal, reunió o entrevista de caràcter acadèmic o ocupacional (p. ex., per fer un curs d'estiu, o integrar-se en un grup de voluntariat), intercanviant informació suficient, expressant les seves idees sobre temes habituals, donant la seva opinió sobre problemes pràctics quan se li demana directament, i reaccionant de forma senzilla davant comentaris, sempre que pugui demanar que se li repeteixin els punts clau si ho necessita.



BLOC 3. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.



Criteris d'avaluació

Identificar la informació essencial, els punts més rellevants i detalls importants en textos, tant en format imprès com en suport digital, breus i ben estructurats, escrits en un registre formal, informal o neutre, que tractin d'assumptes quotidians, de temes d'interès o rellevants per als propis estudis i ocupacions, i que contenguin estructures senzilles i un lèxic d'ús comú.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals o els detalls rellevants del text.

Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure, manifestacions incloses artístiques com la música o el cinema), condicions de vida (entorn, estructura social), relacions interpersonals (entre homes i dones, a la feina, al centre educatiu, a les institucions) i convencions socials (costums, tradicions).

Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització textual (introducció del tema, desenvolupament i canvi temàtic, i tancament textual).

Reconèixer, i aplicar a la comprensió del text, els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, i també els seus significats associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment).

Reconèixer lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i inferir del context i del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions d'ús menys freqüent o més específic.

Reconèixer les principals convencions ortogràfiques, tipogràfiques i de puntuació, i també abreviatures i símbols d'ús comú (p. ex., %), i els seus significats associats.

Estàndards d'aprenentatge valuables

1. Identifica, amb ajuda de la imatge, instruccions de funcionament i ús d'aparells electrònics o de màquines, i també instruccions per dur a terme activitats i normes de seguretat (p. ex., en un centre escolar, un lloc públic o una zona de lleure).

2. Entén els punts principals d'anuncis i material publicitari de revistes o Internet formulats de manera simple i clara, i relacionats amb assumptes del seu interès, en els àmbits personal, acadèmic i ocupacional.

3. Comprèn correspondència personal en qualsevol format en la qual es parla



d'un mateix; es descriuen persones, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris, i s'expressen sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o del seu interès.

4. Entén l'essencial de correspondència formal en la qual se l'informa sobre assumptes del seu interès en el context personal, educatiu o ocupacional (p. ex., sobre un curs d'idiomes o una compra per Internet).

5. Capta les idees principals de textos periodístics breus en qualsevol suport si els nombres, els noms, les il·lustracions i els títols vehiculen gran part del missatge.

6. Entén informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta clarament estructurats sobre temes relatius a matèries acadèmiques, assumptes ocupacionals, o del seu interès (p. ex., sobre un tema curricular, un programa informàtic, una ciutat, un esport o el medi ambient), sempre que pugui rellegir les seccions difícils.

7. Comprèn l'essencial (p. ex., en lectures per a joves) d'històries de ficció breus i ben estructurades i es fa una idea del caràcter dels diferents personatges, les seves relacions i de l'argument.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

– Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).

– Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

– Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i a les fórmules de cada tipus de text.

– Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

– Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

– Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.



- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació

Escriure, en paper o en suport electrònic, textos breus, senzills i d'estructura clara sobre temes quotidians o d'interès personal, en un registre formal, neutre o informal, utilitzant adequadament els recursos bàsics de cohesió, les convencions ortogràfiques bàsiques i els signes de puntuació més comuns, amb un control raonable d'expressions i estructures senzilles i un lèxic d'ús freqüent.

Conèixer i aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura simple, p. ex., copiant formats, fórmules i models convencionals propis de cada tipus de text.

Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a estructures socials, relacions interpersonals, patrons d'actuació, comportament i convencions socials, respectant les normes de cortesia més importants en els contextos respectius.

Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més comuns de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús



més freqüent per organitzar el text escrit de manera senzilla amb prou cohesió interna i coherència respecte del context de comunicació.

Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús habitual, i emprar per comunicar-se mecanismes senzills prou ajustats al context i a la intenció comunicativa (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors discursius freqüents).

Conèixer i utilitzar un repertori lèxic escrit suficient per comunicar informació, opinions i punts de vista breus, simples i directes en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts calgui adaptar el missatge.

Conèixer i aplicar, de manera adequada per fer-se entendre gairebé sempre, els signes de puntuació elementals (p. ex., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. ex., ús de majúscules i minúscules, o separació de paraules al final de línia), i també les convencions ortogràfiques més habituals en la redacció de textos en suport electrònic (p. ex., SMS, WhatsApp).

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Completa un qüestionari senzill amb informació personal i relativa a la seva formació, ocupació, interessos o aficions (p. ex., per subscriure's a una publicació digital, matricular-se en un taller o associar-se a un club esportiu).
2. ESCRIU notes i missatges (SMS, WhatsApp, xats), en els quals es fan breus comentaris o es donen instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana i del seu interès.
3. ESCRIU notes, anuncis i missatges breus (p. ex., a Twitter o Facebook) relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, del seu interès personal o sobre temes d'actualitat, respectant les convencions i normes de cortesia i de l'etiqueta.
4. ESCRIU informes molt breus en format convencional amb informació senzilla i rellevant sobre fets habituals i els motius de certes accions, en els àmbits acadèmic i ocupacional, descrivint de manera senzilla situacions, persones, objectes i llocs i assenyalant els principals esdeveniments de forma esquemàtica.
5. ESCRIU correspondència personal en la qual s'estableix i manté el contacte social (p. ex., amb amics en altres països), s'intercanvia informació, es descriuen en termes senzills esdeveniments importants i experiències personals (p. ex., la victòria en una competició); es donen instruccions, es fan i accepten oferiments i suggeriments (p. ex., es cancel·len, confirmen o modifiquen una invitació o uns plans), i s'expressen opinions de manera senzilla.



6. Escriu correspondència formal bàsica i breu, adreçada a institucions públiques o privades o entitats comercials, per sol·licitar o donar la informació requerida de manera senzilla i observant les convencions formals i normes de cortesia bàsiques d'aquest tipus de textos.

¹ Continguts sintacticodiscursius per idiomes:

Alemanys

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (*und, auch*); disjunció (*oder*); oposició (*aber*); causa (*denn-weil; wegen*); finalitat (*um- Infinitiv; damit*); comparació (*so/nicht so Adj. als; jünger/schneller (als); der schnellste*); resultat (*deshalb*); condició (*wenn; sofern*); estil indirecte (*Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle*).
- Relacions temporals (*als; während*).
- Afirmació (*affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen*).
- Exclamació (*Was für ein + (Adj. +) Nomen, z. b. Was für ein schöner Tag!; Wie + Adj., z. b. Wie schön!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das ist ja hervorragend! Schön! Prima!*).
- Negació (*negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen*).
- Interrogació (*W-sätze; Fragesätze; Wofür ist das gut?; Zeichen*).
- Expressió del temps: passat (*Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt*); present (*Präsens*); futur (*werden; Präsens + Adv.*).
- Expressió d'aspecte: puntual (*Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II*); duratiu (*Präsens Präteritum und Futur I*); habitual (*Präsens und Präteritum (+Adv., z. b. normalerweise), pflegen zu*); incoatiu (*beginnen zu –en*); terminatiu (*aufhören zu –en*).
- Expressió de la modalitat: factualitat (*Aussagesätzen*); capacitat (*mögen; fähig sein*); possibilitat/probabilitat (*können; dürfen; vielleicht*); necessitat (*müssen; haben zu*); obligació (*müssen, sollen; Imperativ*); permís (*dürfen; lassen*); intenció (*Präsens*).
- Expressió de l'existència (z. b. *es wird...geben, es gab*); l'entitat (*nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen); Determinativpronomina*; la qualitat (z. b. *gut im Rechnen; ziemlich müde*).
- Expressió de la quantitat (*Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. alle, die meisten, beide, kein. Grad: z. b. eigentlich; ganz; so; ein wenig*).
- Expressió de l'espai (*Präpositionen und Lokale Adverbien*).
- Expressió del temps (*Stundenzählung (z. b. viertel vor acht); Zeiteinheiten (z. b. Jahrhundert; Jahreszeit), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät); Dauer (seit...bis; während;*



ab); *Vorzeitigkeit* (*noch; schon (nicht)*); *Nachzeitigkeit* (*danach; später*); *Aufeinanderfolge* (*zuerst, zunächst, schließlich*); *Gleichzeitigkeit* (*während, als*); *Häufigkeit* (z. b. *oft, normalerweise*)).

– Expressió de manera (*Modaladverbien und Modalsätze*, z. b. *leicht; durch Zärtlichkeit*).

Francès

– Expressió de relacions lògiques: conjunció (*ni...ni*); disjunció (*ou bien*); oposició (*or, par contre*); causa (*puisque, car*); finalitat (*afin de, dans le but de + Inf.*); comparació (*le plus/le moins que, ainsi que*); conseqüència (*donc, alors*); explicatives (*ainsi, car*).

– Relacions temporals (*de...à, de...jusqu'à, dans, il y a, en, puis, finalement, tout de suite, enfin, pendant, pendant que + Indic.*).

– Exclamació (*Oh là là! On y va!*).

– Negació (*ne...aucun, ni...ni, ne...jamais*).

– Interrogació (*que, quoi; inversion (V + Suj.)*; *réponses (si, pron. tonique + oui/non, pron. tonique + aussi/non plus)*).

– Expressió del temps: present; passat (*passé composé*); futur (*futur proche, futur simple*).

– Expressió de l'aspecte: puntual (*frases simples*); habitual (*frases simples + Adv. (ex: toujours, jamais, d'habitude)*); incoatiu (*commencer à + Inf.*); terminatiu (*terminer de, venir de + Inf.*).

– Expressió de la modalitat: factualitat (*frases déclaratives*); capacitat (*être capable de*); possibilitat/probabilitat (*il est probable que, probablement*); necessitat (*il (+ pron. pers.) + faut*); obligació/prohibició (*il faut, verbe devoir, imperative; c'est à qui de...? c'est à + pron. tonique/nom + de + Inf.*); permís (*pouvoir, demander, donner la permission à qq'un de faire qqch*); intenció/desig (*penser/espérer + Inf.*).

– Expressió de l'existència (*presentatives*); l'entitat (*articles, noms composés, pronoms réfléchis, adjectifs démonstratifs; propositions adjectives (qui/que)*); la qualitat (posició dels adjectius, *facile/difficile à...*); la possessió (adjectius possessius).

– Expressió de la quantitat (plurals irregulars; nombres cardinals fins a quatre xifres; nombres ordinals fins a dues xifres; *articles partitifs*). Adverbis de quantitat i mesures (*(un tout petit) peu, trop, (beaucoup) trop, pas assez, absolument + Adj., un pot, une boîte, un paquet, un tube, une poignée, une botte...*); el grau.

– Expressió de l'espai (*prépositions et adverbies de lieu, position, distance, mouvement, direction, provenance, destination*).

– Expressió del temps: puntual (*l'heure, moments du jour (le matin, le soir), demain matin, jeudi soir; divisions (au...siècle, en (année))*); indicacions de temps (*après-demain,*



avant-hier, la semaine dernière, le mois dernier, tout de suite); durada (*de...à, de...jusqu'à, en ce moment*); anterioritat (*il y a...que, ça fait...que*); posterioritat (*plus tard*); seqüenciació (*à partir de, finalement*); simultaneïtat (*au moment où, en même temps*); freqüència (*d'habitude, une/deux/... fois par...*).

– Expressió de manera (*Adv. de manière en –ment; à/en + mitjans de transport*).

Anglès

– Expressió de relacions lògiques: conjuncions (*and, too, also*); disjuncions (*or*); oposició (*but*); causa (*because (of); due to*); finalitat (*to- infinitive; for*); comparació (*as/not so Adj. as; more comfortable/quickly (than); the fastest*); resultat (*so...*); condició (*if; unless*); estil indirecte (*reported information, offers, suggestions and commands*).

– Relacions temporals (*as soon as; while*).

– Afirmació (*affirmative sentences; tags*).

– Exclamació (*What + (Adj. +) noun, e. g. What a wonderful holiday!; How + Adj., e. g. How interesting!; exclamatory sentences and phrases, e. g. Well, that is a surprise! Fine! Great!*).

– Negació (*negative sentences with not, never, no (Noun, e. g. no problem), nobody, nothing; negative tags*).

– Interrogació (*Wh- questions; aux. questions; What is this for?; tags*).

– Expressió de temps: passat (*past simple and continuous; present perfect; past perfect*); present (*simple and continuous present*); futur (*going to; will; present simple and continuous + Adv.*).

– Expressió l'aspecte: puntual (*simple tenses*); duratiu (*present and past simple/perfect; and future continuous*); habitual (*simple tenses (+ Adv., e. g. usually); used to*); incoatiu (*start –ing*); terminatiu (*stop –ing*).

– Expressió de la modalitat: factualitat (*declarative sentences*); capacitat (*can; be able*); possibilitat/probabilitat (*may; might; perhaps*); necessitat (*must; need; have (got) to*); obligació (*have (got) to; must; imperative*); permís (*could; allow*); intenció (*present continuous*).

– Expressió de l'existència (*e. g. there will be/has been*); l'entitat (*count/uncount/collective/compound nouns; pronouns (relative, reflexive/emphatic); determiners*); la qualitat (*e. g. good at maths; rather tired*).

– Expressió de la quantitat (*singular/plural; cardinal and ordinal numerals. Quantity: e. g. all (the), most, both, none. Degree: e. g. really; quite; so; a little*).

– Expressió de l'espai (*prepositions and adverbs of location, position, distance, motion, direction, origin and arrangement*).

– Expressió de temps (*points (e. g. five to (ten)); divisions (e. g. century; season), and*



indications (ago; early; late) of time; duration (from...to; during; until; since); anteriority (already; (not) yet); posteriority (afterwards; later); sequence (first, next, last); simultaneousness (while, as); frequency (e. g. often, usually)).

– Expressió de la manera (*Adv. and phrases of manner, e. g. easily; by post*).

Italià

– Expressió de relacions lògiques: conjunció ((*e*) *anche*, (*e*) *neanche*, *né*); disjunció (*o*); oposició (*ma*, *invece* (*di*)); causa (*perché*); finalitat (*per/a* + *Inf.*); condició (*se*); comparació (*più/meno* (*di*)); *come*; *il più / il meno...*(*di*); resultat (*allora*, *così*); estil indirecte (*informazione riferita*, *consigli*, *ordini*, *offerte*).

– Relacions temporals (*quando*, *prima*, *dopo*, *poi*, *mentre*).

– Afirmació (*frasi dichiarative affermative; proforma* (p.es. *anche io; credo/penso di sì*)).

– Exclamació (*forme ellittiche: nome* (p.es. (*che*) *peccato!*); *avverbio* (p.es. *bene!*); *interiezioni* (p.es. *ah! eri tu; oh, che bello!*)).

– Negació (*proforma* (p.es. *no, neanch'io, (per) niente, credo di no*); *frasi dichiarative negative con non* (*mai*), (*per*) *niente, nessuno/nessuna*).

– Interrogació (*totali; parziali introdotte da avv., pronomi e aggettivi interrogativi* (p.es. *quanti crodini?; come mai vieni alla festa?*); *disgiuntiva* (p.es. *preferisci caffè o tè?*); *eco* (p.es. *Gianni chi?*); *orientate* (p.es. *vero?*)).

– Expressió de temps (*present* (*presente*); *passat* (*imperfetto e perfetto composto*); *futur* (*presente e futuro*)) i de l'aspecte (*puntual* (*tempi semplici*); *duratiu* (*presente e imperfetto; perfetto composto (+ Adv.)*); *perifrasi stare + gerundio; continuare a + infinito*); *habitual* (*tempi semplici e perfetto composto (+ Adv.)*); *avere l'abitudine di + infinito*); *iteratiu* (*prefisso ri-V; di nuovo*); *incoatiu* (*cominciare a/iniziare a + Inf.; stare per + Inf.*); *terminatiu* (*verbi intrinsecamente terminativi, p.es. arrivare; perifrasi finire di+ Inf.; perfetto composto (+ Adv.)*).

– Expressió de modalitat (*factualitat* (*frasi dichiarative affermative e negative*); *capacitat* ((*non*) *essere capace di + Inf.*); *possibilitat* (*potere + Inf.; forse; dovere + Inf.*); *necessitat* (*dovere + Inf.; avere bisogno di + N / Inf.; essere necessario + Inf.*); *obligació* (*dovere + Inf.; imperativo*); *permís* (*imperativo (+ pure); potere + Inf. semplice*); *intenció* (*presente, imperfetto e condizionale semplice di verbi volitivi + N / infinito; futuro (+ Adv.)*); *pensare di + Inf.; avere voglia di + Inf.*).

– Expressió d'existència (p.es. *c'è stato / ci sarà; eccolo*); l'entitat (*nomi contabili / massa / collettivi / composti; pronomi* (*relativi, riflessivi, tonici*); *determinanti*); la qualitat (p.es. *bravo in matematica; abbastanza stanco*).

– Expressió de quantitat (*singolare/plurale, numerali cardinali, ordinali, collettivi* (p.es. *doppio, coppia*). *Quantità: p.es. ognuno, altro, partitivo (della, dello, del), un sacco di; grado:*



p.es. troppo bello, abbastanza dolce).

– Expressió d'espai (*preposizioni, avverbi ed espressioni che indicano luogo, posizione, distanza, movimento, direzione, origine e disposizione*).

– Expressió de temps (*l'ora (p.es. a mezzanotte, a mezzogiorno); divisione (p.es. di mattina, in autunno) e collocazione nel tempo (p.es. due anni fa, l'anno scorso, ieri mattina); durata (p.es. da (...a); fino a; fra/tra ... e ...); anteriorità (p.es. prima, già); posteriorità (p.es. più tardi, poi, il giorno dopo); contemporaneità (p.es. mentre); sequenza (p.es. prima ... poi ... dopo ... allora); intermittenza (p.es. ogni tanto); frequenza (p.es. quasi mai, una volta alla settimana)*).

– Expressió de manera (*avverbi ed espressioni di modo: p.es. piano, così, insieme*).

Portuguès

– Expressió de relacions lògiques: *conjunção (e, nem, e também, e também não); disjunção (ou, ou...ou); oposição/contraste (mas, mesmo assim); causa (porque; por isso; como); finalidade (para + Inf.); comparação (mais/menos/tão + Adj./Adv. + (do) que/como / quanto; maior / mais pequeno...; superlativo absoluto (-íssimo, -lmo); resultado (assim, por isso); condição (se, sem); discurso indireto (informações, oferecimentos, sugestões e ordens)*.

– Relacions temporals (*em seguida, logo, enquanto*).

– Afirmació (*sentenças declarativas afirmativas; proforma (p. e. eu também; certamente)*).

– Exclamació (*formas elípticas: Que (+ S) + Adj., p. e. Que dia lindo!; Que gentil!; sentenças e sintagmas exclamativos, p. e. Puxa, este Cd está muito caro! Está bom!*).

– Negació (*sentenças declarativas negativas com não, nunca; nada, nenhum (a), ninguém; proforma (p. e. eu tampouco)*).

– Interrogació (*sentenças interrogativas diretas totais; sentenças interrogativas diretas QU (p. e. Quem fez o quê?); interrogativas tags (p. e. Queres ir ao cinema, não queres?); interrogativas eco*).

– Expressió del temps: *passat (pretérito imperfeito, perfeito simple e perfeito composto); present (presente); futur (presente do indicativo + Adv.; futuro simples; haver-de)*.

– Expressió de l'aspecte: *puntual (tempos simples); duratiu (presente, futuro simples, pretérito imperfeito e pretérito perfeito composto do indicativo; continuar + Ger.; estar a + Inf.); habitual (tempos simples (+ Adv.), p.e. No verão está calor); incoatiu (começar a + Inf.); iteratives (pretérito imperfeito do indicativo; prefixo re-, p.e. reler); terminatiu (pretérito perfeito simple e composto; acabar de + Inf.)*.

– Expressió de la modalitat: *factualitat (frases declarativas); capacitat (é capaz de + Inf.; saber); possibilitat/probabilitat (poder; dever; ser possível/impossível + Inf.; tal vez); necessitat (ser preciso/necessário + Inf.); obligació (ter que/de, dever; imperativo); permís (poder + Inf.; ser possível/permitido + Inf.); prohibició (imperativo negativo);*



intenció (*pretérito imperfecto gostar de + Inf.; pensar + Inf.; querer de / ter de + Inf.*).

- Expressió de l'existència (*p. e. estar, haver/ter*); l'entitat (*substantivos contáveis/massivos/coletivos/compostos; pronomes (relativos, reflexivos átonos/tônicos); determinantes*); la qualitat (*-íssimo, -ílimo; muito raro; melhor*).
- Expressió de la quantitat (*singular/plural; numerais cardinais e ordinais. Quantidade: p.e. todo (a), maioria, ambos, nenhum (a). Grau: p. e. muito; tão; um pouco*).
- Expressió d'espai (*preposições e advérbios de lugar, localização, distância, movimento, direção, origem, e acomodação*).
- Expressió del temps (*expressões, preposições e locuções de tempo (momento pontual (p. e. são quinze para as três; em 1999), divisões (p. e. século; estação) e indicações (p. e. atrás, cedo, tarde) de tempo; duração (p. e. de/desde...a; durante); anterioridade (ainda; ontem); posterioridade (depois, logo, próxima segunda-feira); sequência (primeiro, depois, finalmente); simultaneidade (ao mesmo tempo); frequência (p. e. geralmente; usualmente)*).
- Expressió de manera (*expressões, preposições e locuções prepositivas de modo, p. e. devagar, pior*).

Quart curs

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.



- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Identificar el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals breus o de longitud mitjana, clarament estructurats, i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics i articulats a una velocitat mitjana, en un registre formal, informal o neutre, i que tractin d'aspectes concrets o abstractes de temes generals, sobre assumptes quotidians en situacions corrents o menys habituals, o sobre els propis interessos en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

Conèixer i saber aplicar les estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals o els detalls rellevants del text.

Conèixer i utilitzar per a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida (hàbitat, estructura socioeconòmica), relacions interpersonals (generacionals, entre homes i dones, en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), comportament (postures, expressions facials, ús de la veu, contacte visual, proxèmica) i convencions socials (actituds, valors).

Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un



repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i l'ampliació o la reestructuració de la informació (p. ex., nova davant coneguda; exemplificació; resum).

Aplicar a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, i també els seus significats associats (p. ex., una estructura interrogativa per expressar sorpresa).

Reconèixer lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent quan el context o el suport visual faciliten la comprensió.

Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i reconèixer els significats i les intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Capta els punts principals i detalls rellevants de missatges enregistrats o de viva veu, clarament articulats, que contenguin instruccions, indicacions o una altra informació, fins i tot de tipus tècnic (p. ex., en contestadors automàtics, o sobre com fer un experiment a classe o com utilitzar una màquina o dispositiu en l'àmbit ocupacional).

2. Entén el que se li diu en transaccions i gestions quotidianes i estructurades (p. ex., a bancs, botigues, hotels, restaurants, transports, centres educatius, llocs de treball), o menys habituals (p. ex., en una farmàcia, un hospital, en una comissaria o un organisme públic), si pot demanar confirmació d'alguns detalls.

3. Identifica les idees principals i els detalls rellevants d'una conversa formal o informal de certa durada entre dos o més interlocutors que té lloc en presència seva i en la qual es tracten temes coneguts o de caràcter general o quotidià, quan el discurs està articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.

4. Comprèn, en una conversa informal en què participa, explicacions o justificacions de punts de vista i opinions sobre diversos assumptes d'interès personal, quotidians o menys habituals, i també la formulació d'hipòtesis, l'expressió de sentiments i la descripció d'aspectes abstractes de temes com, per exemple, la música, el cinema, la literatura o els temes d'actualitat.

5. Comprèn, en una conversa formal, o entrevista en la qual participa (p. ex., en centres d'estudis o de feina), informació rellevant i detalls sobre assumptes pràctics relatius a activitats acadèmiques o ocupacionals de caràcter habitual i



predictible, sempre que pugui demanar que se li repeteixi, o que es reformuli, aclareixi o elabori, alguna cosa del que se li ha dit.

6. Distingeix, amb suport visual o escrit, les idees principals i la informació rellevant en presentacions o xerrades ben estructurades i d'exposició clara sobre temes coneguts o del seu interès relacionats amb l'àmbit educatiu o ocupacional (p. ex., sobre un tema acadèmic o de divulgació científica, o una xerrada sobre la formació professional en altres països).

7. Identifica la idea principal i els aspectes significatius de notícies de televisió clarament articulades quan hi ha suport visual que complementa el discurs, i també l'essencial d'anuncis publicitaris, sèries i pel·lícules ben estructurats i articulats amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua, i quan les imatges faciliten la comprensió.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

- Concebre el missatge amb claredat, distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i l'estructura de discurs adequats a cada cas.

Execució

- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se, si escau, als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics

- Modificar paraules de significat semblant.
- Definir o parafrasejar un terme o expressió.

Paralingüístics i paratextuals

- Demanar ajuda.
- Assenyalar objectes, usar d'íctics o fer accions que aclareixen el significat.
- Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials,



postures, contacte visual o corporal, proxèmica).

– Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

– Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

– Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.

– Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.

– Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.

– Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.

– Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.

– Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

– Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.

– Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic oral d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació

Produir textos breus o de longitud mitjana, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre formal, neutre o informal, en els quals s'intercanvien informació, idees i opinions, es justifiquen de manera simple però suficient els motius d'accions i plans, i es formulen hipòtesis, encara que de vegades hi hagi titubejos per cercar expressions, pauses per reformular i organitzar el discurs i sigui necessari repetir el que s'ha dit per ajudar l'interlocutor a comprendre alguns detalls.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals



monològics o dialògics breus o de longitud mitjana, i d'estructura simple i clara, explotant els recursos de què es disposa i limitant l'expressió a aquests; recurrent, entre altres, a procediments com la definició simple d'elements per als que no es tenen les paraules precises, o començant de nou amb una nova estratègia quan falla la comunicació.

Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, seleccionant i aportant informació necessària i pertinent, ajustant de manera adequada l'expressió al destinatari, al propòsit comunicatiu, al tema tractat i al canal de comunicació, i expressant opinions i punts de vista amb la cortesia necessària.

Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents comuns de les esmentades funcions i els patrons discursius habituals per iniciar i concloure el text adequadament, organitzar la informació de manera clara, ampliar-la amb exemples o resumir-la.

Mostrar un bon control, encara que amb alguna influència de la primera llengua o d'altres, sobre un ampli repertori d'estructures sintàctiques comunes, i seleccionar els elements adequats de coherència i de cohesió textual per organitzar el discurs de manera senzilla però eficaç.

Conèixer i utilitzar lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent.

Pronunciar i entonar els enunciats de manera clara i comprensible, si bé els interlocutors poden necessitar repeticions si es tracta de paraules i estructures poc freqüents, en l'articulació de les quals es poden cometre errors que no interrompin la comunicació.

Mantenir el ritme del discurs amb prou fluïdesa per fer comprensible el missatge quan les intervencions són breus o de longitud mitjana, encara que puguin produir-se pauses, vacil·lacions ocasionals o reformulacions del que es vol expressar en situacions menys habituals o en intervencions més llargues.

Interactuar de manera senzilla però efectiva en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o indicacions habituals per prendre o cedir el torn de paraula, encara que es pugui necessitar l'ajuda de l'interlocutor.

Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Fa presentacions breus, ben estructurades, assajades prèviament i amb suport



visual (p. ex., PowerPoint), sobre aspectes concrets de temes acadèmics o ocupacionals del seu interès, organitzant la informació bàsica de manera coherent, explicant les idees principals breument i amb claredat i responent a preguntes senzilles dels oients articulades de manera clara i a velocitat mitjana.

2. Es desenvolupa adequadament en situacions quotidianes i menys habituals que poden sorgir durant un viatge o una estada a altres països per motius personals, educatius o ocupacionals (transport, allotjament, menjades, compres, estudis, feina, relacions amb les autoritats, salut, lleure), i sap sol·licitar atenció, informació, ajuda o explicacions, i fer una reclamació o una gestió formal de manera senzilla però correcta i adequada al context.

3. Participa adequadament en converses informals cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre assumptes quotidians o menys habituals, en les quals intercanvia informació i expressa i justifica breument opinions i punts de vista; narra i descriu de forma coherent fets ocorreguts en el passat o plans de futur reals o inventats; formula hipòtesis; fa suggeriments; demana i dona indicacions o instruccions amb cert detall; expressa i justifica sentiments, i descriu aspectes concrets i abstractes de temes com, per exemple, la música, el cinema, la literatura o els temes d'actualitat.

4. Pren part en converses formals, entrevistes i reunions de caràcter acadèmic o ocupacional, sobre temes habituals en aquests contextos, intercanviant informació pertinent sobre fets concrets, demanant i donant instruccions o solucions a problemes pràctics, plantejant els seus punts de vista de manera senzilla i amb claredat, i raonant i explicant breument i de manera coherent les seves accions, opinions i plans.

BLOC 3. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i



registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació

Identificar la informació essencial, els punts més rellevants i els detalls importants en textos, tant en format imprès com en suport digital, breus o de longitud mitjana i ben estructurats escrits en un registre formal, informal o neutre, que tractin d'assumptes quotidians o menys habituals, de temes d'interès o rellevants per als propis estudis, ocupació o feina i que continguin estructures i un lèxic d'ús comú, tant de caràcter general com més específic.

Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals o els detalls rellevants del text.

Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions



de vida (hàbitat, estructura socioeconòmica), relacions interpersonals (generacionals, o en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional) i convencions socials (actituds, valors), i també els aspectes culturals generals que permetin comprendre informació i idees presents en el text (p. ex., de caràcter històric o literari).

Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i ampliació o reestructuració de la informació (p. ex., nova davant coneguda; exemplificació; resum).

Reconèixer, i aplicar a la comprensió del text, els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, i també els seus significats associats (p. ex., una estructura interrogativa per expressar sorpresa).

Reconèixer lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent quan el context o el suport visual faciliten la comprensió.

Reconèixer les principals convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, i també abreviatures i símbols d'ús comú i més específic (p. ex., &, ¥), i els seus significats associats.

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identifica informació rellevant en instruccions detallades sobre l'ús d'aparells, dispositius o programes informàtics, i sobre la realització d'activitats i normes de seguretat o de convivència (p. ex., en un esdeveniment cultural, en una residència d'estudiants o en un context ocupacional).

2. Entén el sentit general, els punts principals i informació rellevant d'anuncis i comunicacions de caràcter públic, institucional o corporatiu i clarament estructurats, relacionats amb assumptes del seu interès personal, acadèmic o ocupacional (p. ex., sobre lleure, cursos, beques, ofertes de treball).

3. Comprèn correspondència personal, en qualsevol suport incloent-hi fòrums en línia o blocs, en la qual es descriuen amb cert detall fets i experiències, impressions i sentiments; es narren fets i experiències, reals o imaginàries, i s'intercanvien informació, idees i opinions sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes generals, coneguts o del seu interès.

4. Entén prou de cartes, faxes o correus electrònics de caràcter formal, oficial o institucional per poder reaccionar en conseqüència (p. ex., si se li sol·liciten documents per a una estada d'estudis a l'estranger).



5. Localitza amb facilitat informació específica de caràcter concret en textos periodístics en qualsevol suport, ben estructurats i d'extensió mitjana, com ara notícies glossades; reconeix idees significatives d'articles divulgatius senzills, i identifica les conclusions principals en textos de caràcter clarament argumentatiu, sempre que pugui rellegir les seccions difícils.

6. Entén informació específica de caràcter concret en pàgines web i altres materials de referència o consulta clarament estructurats (p. ex., enciclopèdies, diccionaris, monografies, presentacions) sobre temes relatius a matèries acadèmiques o assumptes ocupacionals relacionats amb la seva especialitat o amb els seus interessos.

7. Comprèn els aspectes generals i els detalls més rellevants de textos de ficció i textos literaris contemporanis breus, ben estructurats i en una variant estàndard de la llengua, en els quals l'argument és lineal i pot seguir-se sense dificultat, i els personatges i les seves relacions es descriuen de manera clara i senzilla.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

Estratègies de producció:

Planificació

– Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).

– Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

– Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i a les fórmules de cada tipus de text.

– Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

– Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

Funcions comunicatives:

– Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

– Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.



- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

Estructures sintacticodiscursives.¹

Lèxic escrit d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.

Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació

Escriure, en paper o en suport electrònic, textos breus o de longitud mitjana, coherents i d'estructura clara, sobre temes d'interès personal, o assumptes quotidians o menys habituals, en un registre formal, neutre o informal, utilitzant adequadament els recursos de cohesió, les convencions ortogràfiques i els signes de puntuació més comuns, i mostrant un control raonable d'expressions, estructures i un lèxic d'ús freqüent, tant de caràcter general com més específic dins la pròpia àrea d'especialització o d'interès.

Conèixer, seleccionar i aplicar les estratègies més adequades per elaborar textos escrits breus o de mitjana longitud, p. ex., refrasejant estructures a partir d'altres textos de característiques i propòsits comunicatius similars, o redactant esborranys previs.

Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, seleccionant i aportant informació necessària i pertinent, ajustant de manera adequada l'expressió al destinatari, al propòsit comunicatiu, al tema tractat i al suport



textual, i expressant opinions i punts de vista amb la cortesia necessària.

Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents comuns de les esmentades funcions i els patrons discursius habituals per iniciar i concloure el text escrit adequadament, organitzar la informació de manera clara, ampliar-la amb exemples o resumir-la.

Mostrar un bon control, encara que amb alguna influència de la primera llengua o altres, sobre un ampli repertori d'estructures sintàctiques comunes, i seleccionar els elements adequats de coherència i de cohesió textual per organitzar el discurs de manera senzilla però eficaç.

Conèixer i utilitzar lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent.

Utilitzar les convencions ortogràfiques, de puntuació i de format més freqüents amb raonable correcció de manera que es compregui el missatge, encara que pot donar-se alguna influència de la primera o d'altres llengües; saber emprar els recursos bàsics de processament de textos per corregir els errors ortogràfics dels textos que es produeixen en format electrònic, i adaptar-se a les convencions comunes d'escriptura de textos en Internet (p. ex., abreviacions o altres en xats).

Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Completa un qüestionari detallat amb informació personal, acadèmica o laboral (p. ex., per fer-se membre d'una associació, o per sol·licitar una beca).
2. ESCRIU el seu *currículum vitae* en format electrònic, seguint, p. ex., el model Europass.
3. Pren notes, missatges i apunts amb informació senzilla i rellevant sobre assumptes habituals i aspectes concrets en els àmbits personal, acadèmic i ocupacional dins la seva especialitat o àrea d'interès.
4. ESCRIU notes, anuncis, missatges i comentaris breus, en qualsevol suport, en els quals sol·licita i transmet informació i opinions senzilles i en els quals ressalta els aspectes que li resulten importants (p. ex., en una pàgina web o una revista juvenils, o adreçats a un professor o un company), respectant les convencions i normes de cortesia i de l'etiqueta.
5. ESCRIU, en un format convencional, informes breus i senzills en els quals dóna informació essencial sobre un tema acadèmic, ocupacional, o menys habitual (p. ex., un accident), descrivint breument situacions, persones, objectes i llocs; narrat esdeveniments en una clara seqüència lineal, i explicant de manera senzilla els motius de certes accions.



6. Escriu correspondència personal i participa en fòrums, blocs i xats en els quals descriu experiències, impressions i sentiments; narra, de forma lineal i coherent, fets relacionats amb el seu àmbit d'interès, activitats i experiències passades (p. ex., sobre un viatge, les seves millors vacances, un esdeveniment important, un llibre, una pel·lícula), o fets imaginaris; i intercanvia informació i idees sobre temes concrets, assenyalant els aspectes que li semblen importants i justificant breument les seves opinions sobre aquests.

7. Escriu correspondència formal bàsica, adreçada a institucions públiques o privades o entitats comercials, fonamentalment destinada a demanar o donar informació, sol·licitar un servei o fer una reclamació o una altra gestió senzilla, observant les convencions formals i normes de cortesia usuals en aquest tipus de textos.

¹ Continguts sintactico-discursius per idiomes:

Alemany

– Expressió de relacions lògiques: conjunció (*nicht nur...sondern auch*); disjunció (*oder*); oposició/concessió (*((nicht...) sondern; ..., trotzdem*); causa (*denn- weil; wegen; da*); finalitat (*um- Infinitiv; damit*); comparació (*so/nicht so Adj. als; mehr/weniger + Adj./Adv. (als); immer besser; die intelligenteste Frau der Welt*); resultat (*deshalb; so dass*); condició (*wenn; sofern*); estil indirecte (*Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle*).

– Relacions temporals (*Sobald (die Sonne untergegangen war); während*).

– Afirmació (*affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen; Ich auch; Ich glaube schon*).

– Exclamació (*Welch + (Adj. +) Nomen, z. b. Welch schönes Geschenk!; Wie + Adv. + Adj., z. b. Wie sehr merkwürdig!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das gibt es doch nicht!*).

– Negació (*negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen; Ich auch nicht*).

– Interrogació (*W-sätze; Fragesätze; Worum geht es in dem buch?; Zeichen*).

– Expressió de temps: passat (*Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt Historisches Präsens*); present (*Präsens*); futur (*perden; Präsens + Adv.*).

– Expressió de l'aspecte: puntual (*Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II*); duratiu (*Präsens Präteritum und Futur I*); habitual (*Präsens und Präteritum (+ Adv., z. b. jedes Jahr); pflegen zu*); incoatiu (*im Begriff sein*); terminatiu (*aufhören zu -en*).

– Expressió de la modalitat: factualitat (*Aussagesätzen*); capacitat (*mögen; fähig sein*); possibilitat/probabilitat (*können; dürfen; vielleicht*); necessitat (*müssen; haben*).



zu); obligació (*müssen, sollen; imperativ*); permís (*dürfen; können, lassen*); intenció (*wollen*).

– Expressió de l'existència (z. b. *es könnte...geben*); l'entitat (*nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen)*); *Determinativpronomina*; la qualitat (z. b. *schön praktisch; zu teuer*).

– Expressió de quantitat (*Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. viele. Grad: z. b. völlig; ein bisschen*).

– Expressió de l'espai (*Präpositionen und Lokale Adverbien*).

– Expressió de temps (*Stundenzählung (z. b. um Mitternacht), (Zeiteinheiten (z. b. Semester), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät) Dauer (seit...bis; während; ab); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (gerade als); Häufigkeit (z. b. zweimal die Woche; täglich)*).

– Expressió de manera (*Modaladverbien und Modalsätze, z. b. sorgfältig; fluchtartig*).

Francès

– Expressió de relacions lògiques: conjunció (*non seulement...mais aussi*); disjunció; oposició/concessió (*alors que, en revanche, cependant/tandis que, au lieu de + Inf., avoir beau + Inf.*); causa (*à force de, sous prétexte de, faute de + Inf.*); finalitat (*de façon à, de manière à, de peur de, de crainte de + Inf.*); comparació (*le meilleur, le mieux, le pire, aussi + Adj./Adv. que (ex: il a travaillé aussi bien que je l'attendais); si + Adj./Adv. que (ex: Il n'est pas si intelligent que toi); conseqüència (c'est pourquoi, par conséquent, ainsi (donc))*).

– Relacions temporals (*lorsque, avant/après + Inf., aussitôt, au moment où, (à) chaque fois que*).

– Exclamació (*Comment, quel/quelle, C'est parti!*).

– Negació (*Pas...de, Personne... Rien...*).

– Interrogació (*Et alors? A quoi bon...? Quel, quelle? Ah bon?*).

– Expressió de temps: present, passat (*imparfait*), futur, condicional (fórmules de cortesia i consell).

– Expressió de l'aspecte: puntual (*frases simples*), duratiu (*en + date*), habitual (*souvent, parfois*), incoatiu (*futur proche; ex: je vais partir en cinq minutes*), terminatiu.

– Expressió de la modalitat: factualitat; capacitat (*arriver à faire, réussir à*); possibilitat/probabilitat (*c'est (presque) certain, il y a de fortes chances pour que, il n'y a pas de chance pour que*); necessitat; obligació/prohibició (*défense de, défendu de + Inf., interdit de*); permís (*permettre qqch. à qq'un, permettre de faire qqch. à qq'un*); intenció/desig (*avoir l'intention de faire qqch., avoir envie de faire qqch., décider de faire qqch., ça me plairait de, j'aimerais beaucoup faire qqch.*).



- Expressió de l'existència (presentatius); l'entitat (articles, morfologia (prefixos (*anti*, *híper*) i sufixos (*-ette*, *-elle*)), pronoms personals, pronoms demostratius; pronoms personals OD i OI, “*en*”, “*y*”, proposicions adjectives (*où*, *dont*); la qualitat, la possessió (adjectius possessius).
- Expressió de quantitat: (plurals irregulars; nombres cardinals; nombres ordinals; articles partitius). Adverbis de quantitat i mesures (*beaucoup de monde*, *quelques*, *quelques uns*, *tout le monde*, *plein de*, *plusieur(s)*); el grau.
- Expressió d'espai (*prépositions et adverbess de lieu*, *position*, *distance*, *mouvement*, *direction*, *provenance*, *destination*; pronom “*y*”).
- Expressió de temps: puntual (*tout à l'heure*, *à ce moment-là*, *au bout de*); divisions (*semestre*, *période*, *au moment où*); indicacions de temps; durada (*encore / ne...plus*); anterioritat (*déjà*); posterioritat (*ensuite*, *puis*); seqüenciació (*puis*, *en fin*); simultaneïtat (*pendant*, *alors que*); freqüència (*toujours*, *généralement*, *souvent*, *pas souvent*, *parfois*, *quelquefois*, *rarement*, *jamais*, *presque jamais*).
- Expressió de manera (*Adv. de manière en emment*, *-amment*).

Anglès

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (*not only...but also*; *both...and*); disjunció (*or*); oposició/concessió ((*not...*) *but*; *...*, *though*); causa (*because (of)*; *due to*; *as*); finalitat (*to- infinitive*; *for*); comparació (*as/not so Adj. as*; *less/more + Adj./Adv. (than)*; *better and better*; *the highest in the world*); resultat (*so*; *so that*); condició (*if*; *unless*); estil indirecte (*reported information*, *offers*, *suggestions and commands*).
- Relacions temporals (*the moment (she left)*; *while*).
- Afirmació (*affirmative sentences*; *tags*; *Me too*; *Think/Hope so*).
- Exclamació (*What + (Adj. +) noun*, e. g. *What beautiful horses!*; *How + Adv. + Adj.*, e. g. *How very nice!*; *exclamatory sentences and phrases*, e. g. *Hey, that's my bike!*).
- Negació (*negative sentences with not, never, no (Noun*, e. g. *no chance*), *nobody*, *nothing*; *negative tags*; *me neither*).
- Interrogació (*Wh- questions*; *aux. questions*; *What is the book about?*; *tags*).
- Expressió de temps: passat (*past simple and continuous*; *present perfect*; *past perfect*); present (*simple and continuous present*); futur (*going to*; *will*; *present simple and continuous + Adv.*).
- Expressió de l'aspecte: puntual (*simple tenses*); duratiu (*present and past simple/perfect*; *and future continuous*); habitual (*simple tenses (+ Adv.*, e. g. *every Sunday morning*); *used to*); incoatiu (*be about to*); terminatiu (*stop -ing*).
- Expressió de la modalitat: factualitat (*declarative sentences*); capacitat (*can*; *be able*); possibilitat/probabilitat (*may*; *might*; *perhaps*); necessitat (*must*; *need*; *have (got)*



to); obligació (*have (got) to; must; imperative*); permís (*may; could; allow*); intenció (*present continuous*).

– Expressió de l'existència (e. g. *there could be*); l'entitat (*count/uncount/collective/compound nouns; pronouns (relative, reflexive/emphatic, one(s); determiners*); la qualitat (e. g. *pretty good; much too expensive*).

– Expressió de quantitat (*singular/plural; cardinal and ordinal numerals*. *Quantity: e. g. lots/plenty (of)*. *Degree: e. g. absolutely; a (little) bit*).

– Expressió d'espai (*prepositions and adverbs of location, position, distance, motion, direction, origin and arrangement*).

– Expressió de temps (*points (e. g. at midnight), divisions (e. g. term), and indications (ago; early; late) of time; duration (from...to; during; until; since); anteriority (already; (not) yet); posteriority (afterwards; later); sequence (first, second, after that, finally); simultaneousness (just when); frequency (e. g. twice/four times a week; daily)*).

– Expressió de manera (*Adv. and phrases of manner, e. g. carefully; in a hurry*).

Italià

– Expressió de relacions lògiques: conjunció ((*e neanche, non solo ... ma anche, né*); disjunció (*oppure*); oposició (*però, mentre*); causa (*siccome*); concessiva (*anche se*); finalitat (*da + Inf.*); condició (*se*); comparació (*più/meno (che); (così)...come; il più / il meno...(di/tra); meglio/peggio (di)*); resultat/correlació (*dunque, quindi, così/tanto che/da*); estil indirecte (*informazione riferita, consigli, ordini, offerte*).

– Relacions temporals ((*da*) *quando, prima di, appena*).

– Afirmació (*frasi dichiarative affermative; proforma (spero di sì); frasi impersonali*).

– Exclamació (*forme ellittiche: sintagma preposizionale. (p.es. in bocca al lupo!); frase semplice (p.es. crepi (il lupo)!); interiezioni (p.es. wow, che bello!, eh!, Carlo!)*).

– Negació (*frasi dichiarative negative con avverbi e quantificatori negativi ((non / né)... né, più, nessuno); proforma (p.es. spero di no)*).

– Interrogació (*totali; parziali introdotte da avverbi e pronomi e aggettivi interrogativi (p.es. da quando); eco (p.es. dove non sei mai andato?); orientate (p.es. non credi?)*).

– Expressió de temps (present (*presente*); passat (*imperfetto, perfetto composto e piuccheperfetto*); futur (*presente e futuro semplice*)) i de l'aspecte (puntual (*tempi semplici*); duratiu (*presente e imperfetto; perfetto composto e piuccheperfetto (+ Avv.); continuare a + Inf.*); habitual (*tempi semplici e perfetto composto e piuccheperfetto (+ Avv.)*); iteratiu (*ancora*); incoatiu (*essere sul punto di / mettersi a + Inf.*); terminatiu (*smettere di + Inf.; tempi composti (+ Avv.)*).

– Expressió de la modalitat (factualitat (*frasi dichiarative affermative e negative*); capacitat ((*non*) *essere in grado di + Inf.*); possibilitat ((*condizionale semplice*);



possibilmente, probabilmente; credere, pensare che + indicativo)); necessitat (bisognare + Inf.); obligació (imperatiu; aver da + Inf.); permís (essere permesso + Inf.); intenció (imperfetto e condizionale semplice di verbi volitivi + Inf.; avere l'intenzione di + Inf.; decidere di + Inf.); prohibició ((non) essere permesso + Inf.).

– Expressió d'existència (p.es. *potrebbe esserci*); l'entitat (nomi contabili / massa / collettivi / composti; pronomi (relativi, riflessivi, tonici); determinanti); la qualitat (p.es. *davvero interessante; portato per le lingue*).

– Expressió de quantitat (numero: *singolare/plurale; numerali cardinali, ordinali, collettivi* (p.es. *dozzina, secolo*), *moltiplicativi* (p.es. *semplice, doppio*). Quantità: p.es. *ciascuno, la maggior parte, parecchio, uno spicchio di*; grado: p.es. *davvero carino, proprio bello*).

– Expressió de l'espai (*preposizioni, avverbi ed espressioni che indicano luogo, posizione, distanza, movimento, direzione, origine e disposizione*).

– Expressió de temps (p.es. *alle 17 (ore)*); *divisione* (p.es. *all'alba, nel secolo scorso*) e *collocazione nel tempo* (p.es. *dopodomani, l'altro ieri*); *durata* (p.es. *tutto l'anno; da; anteriorità* (p.es. *prima di, (non) ancora, il mese precedente*); *posteriorità* (p.es. *appena, il giorno seguente*); *contemporaneità* (p.es. *allo stesso tempo, all'improvviso*); *sequenza* (p.es. *prima...poi... dopo...allora*); *intermittenza* (p.es. *ogni tanto*); *frequenza* (p.es. *(200 €) al mese*).

– Expressió de manera (*avverbi ed espressioni di modo*: p.es. *volentieri, in genere, in fretta*).

Portuguès

– Expressió de relacions lògiques: *conjunção* (*não só...como também; não só...também*); *disjunção* (*ou, ou...ou*); *oposição / concessão* (*mas, mesmo assim; ...embora*); *causa* (*por causa disso; daí que*); *finalidade* (*para + Inf.; para que*); *oposição/concessão* (*mais/menos/tão/tanto + Adj./Adv./S + (do) que/como/quanto*; *superlativo relativo* (p. e. *o rapaz mais distraído da turma*); *resultado* (*assim, portanto*); *condição* (*se, sem*); *discurso indireto* (*informações, oferecimentos, sugestões e ordens*).

– Relacions temporals (*enquanto, antes que, depois que, logo que, até que, sempre que*).

– Afirmació (*sentenças declarativas afirmativas; frases impessoais*).

– Exclamació (*formas elípticas: Que + S + (tão) + Adj., p. e. Que dia tão lindo!*); *sentenças e sintagmas exclamativos, p. e. Ei, esta é a minha bicicleta!; Magnífica bolsa!*).

– Negació (*sentenças declarativas negativas com não, nunca; (não) nada, nenhum (a), ninguém*).

– Interrogació (*sentenças interrogativas diretas totais; sentenças interrogativas diretas QU* (p. e. *de quem é a culpa?*); *interrogativas tag* (p. e. *isto é fácil, não é?*); *interrogativas eco*).

– Expressió de temps: *passat (pretérito imperfeito, perfeito simple e perfeito composto e*



pretérito mais-que-perfeito composto); present (*presente*); futur (*futuro simples*; (+ *Adv.*); *haver-de*).

– Expressió de l'aspecte: puntual (*tempos simples*); duratiu (*presente, futuro simples, pretérito imperfeito e pretérito perfeito composto do indicativo* (+ *Adv.*); *andar a + Inf.*; *ir + Ger.*); habitual (*tempos simples* (+ *Adv.*); *costumar + Inf.*); incoatiu (*desatar a + Inf.*); iteratives (*pretérito imperfeito do indicativo; voltar a + Inf.*); terminatiu (*pretérito perfeito simple e composto e pretéiro mais-que-perfeito composto; vir de + Inf.*).

– Expressió de modalitat: factualitat (*frases declarativas*); capacitat (*é capaz/incapaz de + Inf.*; *saber*); possibilitat/probabilitat (*ser possível/impossível + Inf.*; *tal vez*); necessitat (*ser preciso/necessário + Inf.*); obligació (*ser obrigatório + Inf.*; *imperativo*); permís (*poder + Inf.*; *ser possível/permitido + Inf.*); prohibició: (*não ser possível/permitido + Inf.*; intenció (*pretérito imperfeito gostar de + Inf.*; *tratar de + Inf.*; *pensar + Inf.*).

– Expressió d'existència (*p. e. existir, dar-se*); l'entitat (*substantivos contáveis/massivos/coletivos/compostos; pronomes (relativos, reflexivos átonos/tônicos, determinantes)*); la qualitat (*p. e. bastante bom; consideravelmente caro; ótimo*).

– Expressió de quantitat (*Singular/Plural; Numerais cardinais e ordinais. Quantidade: p. e. bastante, a maior parte de, mais o menos. Grau: p. e. consideravelmente; bastante bem*).

– Expressió d'espai (*preposições e advérbios de lugar, localização, distância, movimento, direção*).

– Expressió de temps (*expressões, preposições e locuções de tempo (momento pontual (p. e. meio-dia), divisões (p. e. período, fim de semana) e indicações de tempo (p. e. atrás, cedo); duração (p. e. até; entre...e); anterioridade (anteontem; já); posterioridade (mais tarde, na semana que vem); sequência (em primeiro lugar, depois, em último lugar); simultaneidade (naquele momento); frequência (p. e. cada semana)*).

– Expressió de manera (*expressões, preposições e locuções prepositivas de modo, p. e. á pressa*).